

MĪLESTĪBA UN TAISNĪBA: DIVI VISLIELĀKIE BAUŠĻI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt. 22:34–40, Cak. 7:9–12, Ps. 82, Mih. 6:8, Mt. 23:23–30, Lk. 10:25–37.

ATMIŅAS PANTS:

“Ja kāds saka: es mīlu Dievu, – un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis; jo, kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis” (1. Jņ. 4:20).

Lai gan mēs esam pārliecināti, ka Dievs beigās visu sakārtos, ir svarīgi, ko mēs kā kristieši darām šeit un tagad. Lai gan var būt daudz netaisnības un ļaunuma, ko Dievs tūlīt neizdzēsīs (kosmiskā konflikta parametru dēļ), tas nenozīmē, ka mēs nevaram tikt izmantoti, lai palīdzētu atvieglot ciešanas un ļaunumu – vismaz tik, cik iespējams. Patiesībā mums kā kristiešiem tas ir jādara.

Kā mēs redzējam, mīlestība un taisnība iet kopā; tās ir nešķiramas. Dievs mīl taisnību. Attiecīgi, ja mēs mīlam Dievu, mēs mīlēsim arī taisnību.

Tāpat, ja mēs mīlam Dievu, mēs mīlēsim cits citu. Daļa no abpusējas mīlestības ir dalīšanās rūpēs par apkārtējo cilvēku labklājību. Ja citus nomoka nabadzība, apspiešana vai jebkāda veida netaisnība, mums jāsāk kaut ko darīt. Mums nevajadzētu pievērt acis, kad citi tiek apspiesti. Tā vietā mums vajadzētu pajautāt sev, ko mēs varam darīt gan individuāli, gan kolektīvi, lai veicinātu Dieva mīlestību un taisnīgumu tādā veidā, kas degradētajā pasaulē atspoguļotu mūsu Kunga nevainojamo taisnības un mīlestības raksturu.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. martā.

Divi lielākie baušļi

Lai pārdomātu, ko mēs varētu darīt individuāli un kolektīvi, lai veicinātu Dieva mīlestību un taisnību mūsu pasaulē, ir pareizi sākt ar koncentrēšanos uz to, ko Dievs mums ir pavēlējis.

Izlasi Mt. 22:34–40. Kā Jēzus atbildēja uz jurista jautājumu? _____

Saskaņā ar paša Jēzus vārdiem “pirmais un lielākais bauslis” ir: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Šis ir augstākais un pirmais bauslis. Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu. Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši.” (Mt. 22:37–40) Patiešām, tie citēti no Vecās Derības.

Izlasi Mt. 19:16–23. Kā Jēzus atbildes uz jaunā bagātā valdnieka jautājumiem ir saistītas ar Viņa atbildēm uz jurista jautājumu Mt. 22. nodaļā? _____

Kas te notika? Kāpēc Jēzus atbildēja šim cilvēkam tādā veidā? Un ko šim tikšanās reizēm vajadzētu atklāt mums visiem, neatkarīgi no mūsu stāvokļa vai pozīcijas?

“Kristus izvirzīja tikai vienu noteikumu, kā jauneklis varētu pilnveidot kristīgu raksturu. Viņa vārdos, kaut arī tie likās stingri un bargi, bija dziļa gudriba. Vadītāja vienīgā cerība bija piekrist un paklausīt tiem. Jaunekļa augstais amats un bagātība bija kā slēpts lēnas iedarbības indes ļaunais iespaids uz viņa raksturu. Sirdī lolots, tas aizstāja Dievu. Bet atraut Dievam maz vai daudz nozīmē paturēt to, kas vājina cilvēka morāliskos spēkus un derīgumu, jo, iemīlot šīs pasaules lietas, tās pārņem visu savā varā, lai arī cik necīgas un ievēribas necienīgas tās būtu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 520. lpp.)

Lai gan mēs visi neesam aicināti pārdot visu, kas mums ir, kā tas bija šim bagātajam jauneklim, kas tevi personīgi var piesaistīt tā, ka var novest tevi mūžīgā pazūšanā?

Divi lielākie grēki

Pēc paša Jēzus domām, divi lielākie baušļi ir mīlestība uz Dievu un mīlestība citam pret citu. Un šīs pavēles izpilde ir saistīta ar upuriem, kas taustāmi parāda mīlestību uz citiem, kas patiesībā ir sekošana Jēzus pēdās.

Ja divi lielākie baušļi ir mīlestība uz Dievu un mīlestība uz citiem, kādi ir divi lielākie grēki?

Izlasi Ps. 135:13–19. Ko tas atklāj par kopējo grēku, kas uzsvērts visos Rakstos? _____

Vecā Derība pastāvīgi uzsver mīlestības pret Dievu nozīmi pāri visam (sk. 5. Moz. 6:5). Tas ir cieši saistīts ar lielo elkdievības grēku, kas ir pretstats mīlestībai pret Dievu.

Izlasi Cah. 7:9–12. Ko Dievs nosoda saskaņā ar pravieša Caharijas teikto šajos pantos? Kā tas un elkdievības grēks ir saistīti ar diviem lielajiem baušļiem? _____

Tā nav tikai elkdievība, uz ko Dievs reaģē ar mīlestības dusmām, bet arī slikta izturēšanās pret Viņa ļaudīm gan individuāli, gan kolektīvi. Dievs kļūst dusmīgs par netaisnību, jo Dievs ir mīlestība.

Divi lielie grēki, kas uzsvērti visā Vecajā Derībā, ir neizdošanās attiecībā pret diviem lielajiem baušļiem: mīlēt Dievu un mīlēt citam citu. Divi lielākie grēki ir neizdošanās mīlēt. Isāk sakot, jūs nevarat ievērot baušļus, ja jūs nemīlat Dievu un ja jūs nemīlat citus.

Patiešām, 1. Jņ. 4:20, 21 teikts: “Ja kāds saka: es mīlu Dievu, – un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis; jo, kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis. Un šis bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl Dievu, būs mīlēt arī savu brāli.”

Kā jūs izskaidrotu, kāpēc mīlestību uz Dievu nevar nošķirt no mīlestības uz citiem? Kā jūs saprotat šo nesaraujamo saiti? _____

Dievs mīl taisnību

Svētie Raksti paziņo, ka Dievs mīl taisnību un ienīst ļaunumu (piem., Ps. 33:5, Jes. 61:8), un Viņš ir dziļi noraizējies par netaisnību, un tas izraisa taisnīgu sašutumu visu to būtņu dēļ, kas ir netaisnības upuri. Visā Vecajā un Jaunajā Derībā Dievs konsekventi ir iededzies par pazemotajiem un apspiestajiem, vienlaikus paužot taisnīgas dusmas pret varmākām un apspiedējiem.

Izlasī Ps. 82. Kā šis psalms pauž Dieva rūpes par taisnību šajā pasaulē? Ko tas varētu nozīmēt jums šodien? _____

Kā to saprot daudzi Bībeles pētnieki, šajos pantos tiek nosodīti gan zemes valdnieki, kas ir atbildīgi par netaisnību sabiedrībā, gan arī šī ir atsauce uz laiku, kad Dievs tiesās Debesu valdniekus (“dievus”), kas stāv aiz korumpētajiem zemes soģiem un valdniekiem (protams, dēmoniskos spēkus). Konkrēti, valdniekiem tiek jautāts: “Cik ilgi vēl jūs tiesāsi netaisni un atbalstīsi bezdievjus?” (Ps. 82:2)

Turklāt viņiem tiek izvirzītas apsūdzības: “Spriediet tiesu nabagam un bāriem, gādājiet taisnību vārgajiem un trūcīgajiem! Glābiet mazos ļaudis un nabagus, atsvabiniet viņus no bezdievju rokas” (Ps. 82:3, 4). Šeit un citur Vecās Derības pravieši kliegšus aicināja ievērot taisnību. Tā nav blakuslieta Bībelē, bet gan centrālā praviešu vēsts visā Vecajā Derībā un arī vēstī, ko Jēzus runāja, būdams šeit miesā.

Nav noslēpums, ko Dievs vēlas un prasa no tiem, kas apgalvo, ka mīl Viņu un paklausa Viņam. Viņš ļoti skaidri norāda Mihā 6:8 (un līdzīgos pantos citviet): “Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā!”

Šis noskaņojums ir atspoguļots visos Svētajos Rakstos. Piemēram, Jēzus teica: “No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā” (Jņ. 13:35; salīdzini ar 1. Jņ. 4:8–16).

Kā izskatītos mūsu ģimenes un draudzes, ja mēs koncentrētos uz Mih. 6:8 un apzināti to īstenotu gan vārdos, gan darbos? Neatkarīgi no tā, kādi ir jūsu apstākļi, kā šo principu īstenošanu varētu padarīt labāku? _____

Aicināts nodibināt taisnību

Pravieši Svētajos Rakstos pastāvīgi uzsver Dieva aicinājumu pēc taisnības sabiedrībā. Atkal un atkal Svētie Raksti neatturas uzsvērt netaisnības un apspiešanas problēmu. Patiešām, aicinājums Dievam pasludināt spriedumu pats par sevi bija aicinājums Dievam nodibināt taisnību.

Piemēram, pravietis Jesaja netaupa vārdus, runājot par tā laika netaisnību Israēlā. Viņa vārdiem un aicinājumam uz taisnīgumu mūsdienās vajadzētu skanēt tikpat skaļi un skaidri. “Mācieties labu darīt, meklējiet taisnību, palīdziet apspiestajiem, stāieties pretī varmācībai, piešķiriet pienācīgo tiesu bāriņiem, aizstāviet atraitni!” (Jes. 1:17) Turklāt viņš pasludina “bēdas” tiem, kas “izdod netaisnus likumus” un “groza tiesu nabagiem” (Jes. 10:1, 2), brīdinot: “Bet ko jūs darīsiet piemeklēšanas dienā un lielajā vētrā, kas jau tuvojas no tālienes? Pie kā jūs meklēsīt palīgu un glābsit savu mantu?” (Jes. 10:3)

Tāpat pravietis Jeremija sludina Dieva vēsti: “Bēdas tam, kas ceļ savu namu ar netaisnību un savas istabas ar nepatiesību! Tāpat arī tam, kas savam tuvākajam liek strādāt bez atlīdzības un tam atrauj viņa algu. [...] Vai tad tavš tēvs neēda un nedzēra? Bet viņš augsti turēja tiesu un taisnību, ievēroja tās dzīvē, un tādēļ viņam labi klājās. Viņš aizstāvēja nabago un cietēju, un viss gāja labi. ‘Vai tas nenozīmē Mani patiesi atzīt?’ saka Tas Kungs.” (Jer. 22:13, 15, 16)

Izlasī Mt. 23:23–30. Ko Jēzus šeit māca par vissvarīgāko? Ko, jūsuprāt, Viņš domā, runājot par “svarīgākām lietām”?

Lai kāds nedomātu, ka netaisnība satrauca tikai Vecās Derības praviešus, mēs šeit un citur Jēzus kalpošanā skaidri redzam, ka tas visvairāk uztrauca pašu Kristu. Kā Viņš saka: “Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un ķimenēm un atstājat bez ievēribas svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību. Šo jums bija darīt un to neatstāt” (Mt. 23:23). Paralēlajā Lūkas evaņģēlijā Jēzus žēlojas, ka viņi “atstāj novārtā taisnību un Dieva mīlestību” (Lk. 11:42).

Ja tev būtu jāpievēršas “svarīgākām lietām”, kā tas izskatītos pretstatā desmitajai tiesai “no mētrām, dillēm un visādiem dārza augiem”, kam mēs, iespējams, pievēršamies?

Kas ir mans tuvākais?

Lūkas stāstā, uzreiz pēc tam, kad Jēzus pasludināja divus lielākos baušļus – mīlestību uz Dievu un mīlestību uz tuvāko –, kāds bauslības zinātājs, “gribēdams attaisnoties, sacīja Jēzum: ‘Kurš tad ir mans tuvākais?’” (Lk. 10:29) Kā atbildi Jēzus stāsta mums labi zināmo, bet toreiz šokējošo līdzību par žēlsirdīgo samarieti.

Izlasi līdzību par žēlsirdīgo samarieti Lk. 10:25–37. Ko šie panti pasaka, ņemot vērā praviešu saucienus pēc žēlastības un taisnības, kā arī netaisnību, ko dažādas cilvēku grupas vēstures gaitā ir nodarījušas “citiem”? _____

Jēzus par taisnīgumu ne tikai runāja, bet arī bija ieradies to atnest. Viņš bija un būs pravietiskā aicinājuma papildījums un ilgas pēc taisnības (sk. Lk. 4:16–21, Jes. 61:1, 2). Pēc Viņa ilgojas visas tautas, īpaši tās, kuras atzīst savu vajadzību pēc atbrīvošanas.

Tiešā pretstatā ienaidniekam, kurš satvēra varu un centās uzurpēt Dieva troni, Jēzus pazemojās un kļuva līdzīgs tiem, kas bija pakļauti grēkam, netaisnībai un apspiešanai (bet bez grēka), un Viņš uzvarēja ienaidnieku mīlestības vārdā, lai nodibinātu taisnību kā Tas, kurš ir taisns un Attaisnotājs visiem, kas tic. Kā mēs varam apgalvot, ka mums ir svarīga bauslība, kuras dēļ Kristus nomira, ja mūs neuztrauc tas, ko Kristus sauc par bauslības svarīgākajām lietām?

Ps. 9:9, 10 ir teikts: “Viņš tiesās pasauli pēc taisnības, Viņš lems par tautām pēc patiesības. Tas Kungs ir patvērumš tam, kas apspiests, tversme bēdu laikā.” Tāpat arī Ps. 146:7–9 ir teikts, ka Dievs “nes tiesu tiem, kas varas darbus cieš, un dod maizi izsalkušiem. Tas Kungs atsvabina cietumniekus. Tas Kungs atdara acis aklajiem; Tas Kungs uzceļ nospiestos; Tas Kungs mīl taisnos.”

Cik daudz skaidrāks varētu būt Dieva Vārds attiecībā uz to, kā mums būtu jācenšas kalpot tiem, kas ir trūcumā un cieš no sāpēm?

Ko mēs varam mācīties no Jēzus dzīves un kalpošanas par to, kā aizsniegt cilvēkus, kam ir kāda vajadzība? Pat ja mēs nevaram darīt brīnumus, kā to darīja Viņš, kā mūsu palīdzība varētu tikt uzskatīta par pietiekami “brīnumainu” daudziem ievainotiem cilvēkiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Sabats” (281.–289. lpp.).

“Baidīdamies iekļūt nepatīkšanās, spiegi neuzdrošinājās atbildēt Kristum ļaužu priekšā. Tie zināja, ka Viņš bija teicis patiesību. Bet tie drīzāk bija gatavi pamest cilvēkus ciešanās, nekā pārkāpt savas tradīcijas, kaut arī tajā pašā laikā palīdzēja dzīvniekiem, lai īpašniekam nerastos zaudējumi. Vairāk labvēlības tika parādīts dzīvniekam nekā cilvēkam, kas radīts pēc Dieva līdzības. Tas ilustrē visas maldīgās reliģijas. Tās rodas no cilvēka vēlēšanās paaugstināties pār Dievu un beidzas cilvēka pazemošanā zemāk par dzīvnieku. Katra reliģija, kas apkaro Dieva kā valdnieka tiesības, atņem cilvēkam godību, kas tam tika dota radīšanas brīdī un būs atkal atjaunota Kristū. Ikviens nepatiesa reliģija saviem piekritējiem māca izturēties nevēriīgi pret cilvēku vajadzībām, sūpēm un tiesībām. Evaņģēlijs turpretī cilvēci paaugstina kā Kristus asinīm atpirktu un māca ar laipnu uzmanību atsaukties uz cilvēku vajadzībām un ciešanām. Kungs saka: ‘Vīrs būs dārgāks nekā tīrs zelts, un cilvēks dārgāks nekā Ofira dārgumi.’ (Jes. 13:12)

Kad Jēzus farizejiem jautāja, ‘vai ir brīv sabatā labu darīt vai ļaunu darīt, dzīvību glābt vai maitāt,’ Viņš tiem atgādināja viņu pašu ļaunos nodomus. Nežēlīgā ienaidā tie tīkoja pēc Kristus dzīvības, kamēr Viņš tajā pašā laikā glāba citus un nodrošināja laimi daudziem cilvēkiem. Vai tad sabata dienā bija labāk nonāvēt, kā tie plānoja, vai arī dziedināt, kā darīja Jēzus? Vai Dieva svētajā dienā auklēt sirdi slepkavību būtu taisnīgāk nekā atklāt dievišķo mīlestību, kas izpaužas žēlsirdības darbos?’ (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 286., 287. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc un kā tas var būt patiesi, ka “katra viltus reliģija māca saviem sekotājiem būt bezrūpīgiem pret cilvēku vajadzībām”? Kā mēs varam apzināti izvairīties no šādas neuzmanības baznīcas kopienās un ārpus tās?

2. Kas ir mans tuvākais? Kas ir tavs tuvākais? Kā praktiski, sekojot Kristum, mēs varam būt vairāk līdzīgi samarietiem, kurš pārkāpa tā laika robežas, lai parādītu mīlestību?

3. Ja Dievs mīl taisnību un žēlastību, kā mums vajadzētu rīkoties saskaņā ar to, kas Dievam ir vissvarīgākais? Kā mēs varam vairāk koncentrēties uz to, ko Jēzus nosauca par “svarīgāko bauslībā”?

4. Domājot un runājot par tiesu, cik bieži mēs uzsveram, ka galvenais veids, kā Jēzus nosaka spriedumu, ir tas, vai un cik lielā mērā mēs aktīvi mīlam citus, īpaši apspiestos un nomāktos? Pārdomājiet to, ņemot vērā Mt. 25:31–46.